

Zdrav duh v zdravem telesu

– geslo prve okrogle mize v sklopu 70-letnice Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina

Srednja šola Veno Pilon Ajdovščina v letošnjem šolskem letu praznuje 70-letnico svojega delovanja. Jubilejno leto bomo obeležili s sklopom štirih tematsko obarvanih okroglih miz, na katerih se nam bodo kot gostje predstavili nekdanji dijaki. Prva se je odvijala v sredo, 10. novembra, v prostorih šole.

Kot narekuje geslo dogodka, smo gostili štiri nekdanje pilonovce, ki vsak na svoj način skrbijo za zdravje in dobro počutje. Obiskali so nas **veterinarka Nina Krašna, fizioterapevtka Kristina Gnezda Nabergoj, osebni trener in podjetnik Marko Lipovž** ter **zdravnik Franc Koren**, ki so spregovorili o spominih na

srednješolska leta in svoji karierni poti. Večer je moderiral Igor Sever, profesor športne vzgoje.

Nina Krašna iz Budanj je kot navdušenka nad naravoslovnimi predmeti sprva razmišljala o študiju matematike, ob koncu gimnazije pa se je po zaslugi entuziazma profesorice Sonje Marušič odločila za študij veterine. »Tiste, ki smo hodili na biološki krožek, je tako navdušila za svoje področje, da smo med poletnimi počitnicami marljivo hodili v šolo skrbet za paličnjake in druge živali. Zaradi ljubezni do živali se je odločila postati veterinarica, in sicer se je usmerila v stomatologijo malih živali.

Kristina Gnezda Nabergoj je

po izobrazbi fizioterapevtka in profesorica športne vzgoje. Ob koncu gimnazije so jo zanimala precej različna področja, zato se je zelo težko odločila za pravi študij. Najprej je študirala na Fakulteti za šport. Med študijem je eno leto preživela na izmenjavi v Rimu, kjer je na urniku tudi predmet, ki obravnava rehabilitacijo in druga področja, sorodna fizioterapiji. Ta izkušnja je bila odločilna, da se je Kristina vpisala na študij fizioterapije. Tako ima danes dva poklica. Kmalu po zaključku študija se je zaposlila kot pripravnica v Ortopedski bolnišnici Valdoltra, kjer je zaposlena še danes. Z nami pa je delila še en lep spomin na gimnazijska leta: »Moj največji gimnazijski dosežek je bil, da sem tedaj spoznala svojega super moža.«

Marko Lipovž se je vedno navduševal nad športom, zato se je po končani gimnaziji vpisal na Fakulteto za šport. Kariero je začel kot spremljevalec gibalno oviranega učenca na Osnovni šoli Danila Lokarja, nakar je prevzel podaljšano bivanje in poučeval športno vzgojo, obenem pa je delal tudi kot trener rokometu.

Sedaj vodi tako skupinske kot tudi individualne vadbe, prav tako pa načrtuje gradnjo svoje telovadnice. Kot učitelj v podaljšanem bivanju je spoznal, koliko energije zahteva delo z otroki. Ob treniranju otrok in mladostnikov opaža, da slednji večino svojega časa preživijo na družbenih omrežjih. Ta invazija tehnologije predstavlja velik izziv za pedagoške delavce, saj je treba dijake na primeren način ozaveščati, da so v življenju pomembne tudi druge stvari.

Na gimnazijo vežejo lepi spomini tudi zdravnika **Franca Korena** s Križne Gore pri Colu. Letos mineva 44 let od njegove mature in 38 let, odkar je začel delati v ajdovskem zdravstvenem domu. Začel je kot splošni zdravnik, nakar se je specializiral za interno medicino ter naposled še za pljučne bolezni in sladkorno bolezen.

Pravi, da mu je gimnazija dala odlično podlago za študij medicine, da ga je vsak šolski dan posebej obogatil in je tako rasel. Njegov razrednik je bil sedaj že pokojni profesor športne vzgoje Božidar Kotnik. Zanj pravi, da je bil zelo dober človek, ki je skrbel za druženje razreda tudi izven šole in bil včasih do dijakov celo preveč popustljiv. Izkušeni zdravnik, ki je tudi pesnik in ljubitelj literarnega ustvarjanja, je z nami podelil tudi nekaj

življenjske modrosti: »Samo znanje ni dovolj. Profesor mora dijakom posredovati še drugačno doto, in sicer narodno zavest, vrednote, etični naboj, empatijo, sposobnost pravilnega odločanja v različnih situacijah in ostale veščine, ki niso nujno povezane z znanjem.«

Vsi gostje so v spominih na srednješolska leta izpostavili svoje učitelje in razrednike – predvsem njihovo veselje do predmetov, ki jih poučujejo, in pristen odnos, ki so ga vsi uspeli s svojimi učitelji in razredniki zgraditi. Mesto šole vidijo predvsem v podajanju življenjskih vrednot in sposobnosti, ki poleg znanja omogočajo oblikovanje osebnosti mladih s potrebno širino. Kritični pa so do učenja zaradi ocen in točk, ki jih dijaki potrebujejo za vpis na željeni študij.

Ta večer je bilo v amfiteatralni učilnici naše šole čutiti pristno pilonovstvo, druženje je bilo doživeto in bogato. Zelo nas veseli, da so nekdanji dijaki Srednje šole Veno Pilon z nami delili svoje izkušnje in poglede. Hkrati verjamemo, da bo naša šola še naprej uspešno opravljala svoje poslanstvo in razvijala mlade talente, da bodo lahko čez leta tudi naši dijaki dejali, kar je dejal zdravnik Franc Koren: »Hvaležni smo življenju.«

Bojana Žakelj, prof.

Projektni dan Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina –

Šola v zrcalu časa

V četrtek, 17. novembra 2021, smo na šoli izvedli peti projektni dan. Po lanskoletni izvedbi na daljavo smo ga letos izpeljali v šolskih prostorih in tako še intenzivneje doživeli ustvarjalno energijo, ki jo drugačne oblike medpredmetno in timsko zasnovanega šolskega dela nosijo s seboj. Ker letos praznujemo 70-letnico šole, smo na njem razmišljali o vlogi šole skozi čas.

Na projektne dneve so sodelovali vsi dijaki programov gimnazija in predšolska vzgoja ter vsi učitelji, ki v njih poučujemo. Ob začetku pouka smo si ogledali kratek dokumentarni film o zgodovini, poslanstvu in viziji šole, ki smo ga posneli za to priložnost. Pouk je v nadaljevanju

potekal v obliki delavnice znotraj posameznega razreda. Cilje različnih predmetnih področij smo uresničevali v okviru predlagane teme ter jih povezovali s cilji razvojnih projektov OBJEM, NA-MA POTI in PODVIG, ki se v tem šolskem letu zaključujejo. S projektnim dnevom smo poleg razvijanja vseživljenjskih spretnosti želeli letos dodatno okrepiti tudi vezi z nekdanjimi dijaki. Povabilu, da se za dan ponovno vrnejo v srednješolske klopi, se je odzvalo kar 19 nekdanjih pilonovcev. Z dijaki so podelili tako svoje znanje in izkušnje, kot tudi spomine na svoja srednješolska leta na Pilonu. Skupaj smo krepili vsebine skritega kurikula,

nabirali novo znanje in veščine, obujali dogodivščine preteklih generacij pilonovcev, predvsem pa ustvarjali nove spomine in negovali pristne medsebojne odnose. Gostom smo se zahvalili z grafiko, ki so jo pod vodstvom naše kolegice Damjane Plešnar pripravili dijaki.

Delo po razredih so spremljali dijaki novinarji; multimedijska skupina, pod vodstvom Urške Kompara Žvokelj, pa je pripravila končni predstavitevni videomozaik, ki tudi letos nadomešča plenarno predstavitev in predstavlja sintezo našega dela. Kaže moč ustvarjalnih idej in plodnost inovativnih didaktičnih pristopov.

Leta 1954 je Veno Pilon v pismu prijatelju Karlu Dobidu zapisal: »Edini vzor mi je bilo življenje s svojim toplim utripom in večno spremembo.« Ker tej poslanici sledimo tudi na naši šoli, verjamemo, da smo skozi ustvarjalno raziskovanje sprememb v zrcalu časa uspeli razdalje ustrezno izmeriti in v njih začutiti dih toplote in hvaležnosti.

mag. Melita Lemut Bajec in Mateja Ceket Odar, prof.

Povabljeni k ogledu kratkega dokumentarnega filma o zgodovini naše šole in videomozaika projektne dneva, ki se nahajata na spletni strani šole <https://www.ss-venopilon.si/>.

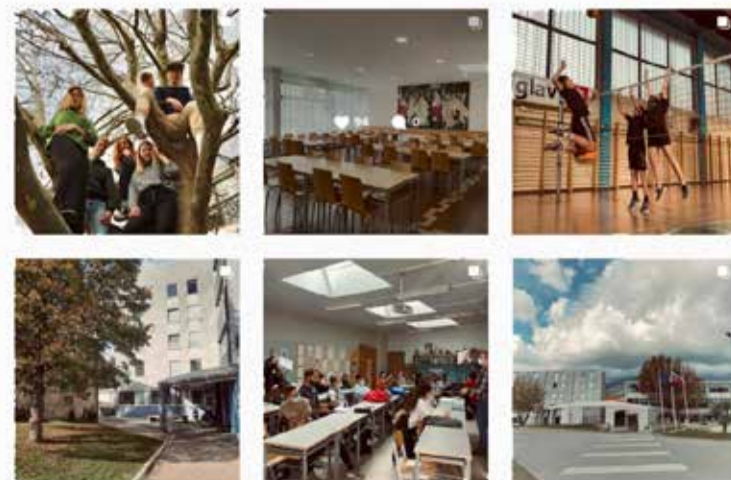

SPREMLJAJTE NAS!

@ssvenopilon

Instagram

Šola v zrcalu časa

Peti projektni dan

Sreda, 17. november 2021

Tudi letos smo na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina organizirali projektni dan. Ta je potekal v znamenju 70-letnice šole. Dijaki so razmišljali o šoli v zrcalu časa. Delavnice so poleg profesorjev vodili in pri njih sodelovali tudi naši nekdanji dijaki in drugi gostje, ki so z nami podelili svoje znanje, spomine in izkušnje. Kot novinarki sva se sprehodili po šoli in se pogovorili z nekaterimi dijaki, profesorji, nekdanjimi pilonovci in tehničnim osebjem.

Najprej sva obiskali **Tajdo**, dijakinjo 2. a razreda. Sodelovala je v delavnici z naslovom *Najstniki, Ferrariji brez zavor*. S profesorico **Sonjo Marušič** so spoznavali potek človekovega razvoja od spočetja do smrti in v medpredmetni povezavi s slovenščino oblikovali miselne vzorce, ki predstavljajo njihov končni izdelek. Zdelo se ji je, da bi lahko pridobljeno znanje nekoč uporabila pri vzgoji svojih otrok. Sledil je pogovor z **Lio**,

dijakinjo 2. d predšolske vzgoje, ki je sodelovala pri delavnici predelave starih oblačil, v kateri so razmišljali o skrbi za trajnostni razvoj. Spoznala je, kako lahko oblačila ponovno uporabi, preden jih zavrže. V pogovoru z **Žanom**, dijakom 4. b gimnazije, smo izvedele, da na njihovi delavnici pripravljajo iztočnice, ki jih bodo na koncu sestavili v motivacijski govor, s katerim bodo prepričali javnost v nujnost sprememb šolskega sistema. Nadaljevali sva z **Aleksejem**, dijakom 1. a gimnazije, ki je bil vključen v delavnico, na kateri so primerjali šolske sisteme Slovenije, Italije in Nemčije. Pridobljeno znanje jim bo pomagalo pri morebitnem študiju v tujini. Kot zadnjo sva obiskali **Špelo**, dijakinjo 3. č predšolske vzgoje. Dijaki so v delavnici posneli video o življenju v času lanskega šolanja na daljavo, ko smo bili primorali zmanjšati socialne stike. Pogovarjali so se o nemiru in strahu, ki ga je epidemija vnesla v njihovo življenje. Vzdušje v razredih je bilo povsem drugačno kot ob običajnih šolskih dneh. Dijaki so izpostavili, da delavnice prinašajo sproščenost in odmik od vsakdanjega sedenja in pustega pisanja v zvezke, ki ga je v šoli še vedno veliko.

Na projektnem dnevu smo gostili tudi nekaj nekdanjih

pilonovcev. Meniva, da so prispevali k spoznanju, da šola v svet pošilja izobražene ljudi, ki si s pridobljenim znanjem ustvarijo uspešno kariero. Prvi med njimi je **Matic Batagelj**, po izobrazbi ekonomist, ki samega sebe poimenuje kar multipraktik. S podjetji sodeluje pri oblikovanju strateškega načrtovanja in razvijanja novih izdelkov. Projektnih dni se iz časa svojega šolanja ne spominja, a meni, da so pomembni, saj dijaki na tak način pridobivajo veščine, ki jim bodo v pomoč pri delu v prihodnosti. Glasbena pedagoginja, **Meta Turk**, študentka glasbene akademije, se projektnih dni iz časa svojega šolanja na Pilonu spominja. Povezovanje šole z nekdanjimi pilonovci se ji zdi pomembno, saj tako dijaki zaslutijo svoje mesto v družbi in pomen šole, ki jim daje popotnico. Gosti so nama zaupali, da so bila njihova srednješolska leta vesela, četudi včasih stresna. Danes nanje gledajo kot na najboljša leta

svojega življenja, saj so s sošolci in profesorji zmogli zgraditi pristne odnose.

Ker velik del šole predstavljajo profesorji, sva tudi njih povprašali za mnenje o projektnem dnevu. Kot prva nama je svoj pogled zaupala **Damjana Plešnar**, profesorica likovne vzgoje. Kot pomembno prioriteto projektnega dne je poudarila tudi pogovor o vrednotah. **Sonja Marušič**, profesorica biologije, meni, da spreminjanje učnega okolja povečuje učinek učenja, saj sicer hitro zapademo v monotonost. Profesorica zgodovine, **Metka Kolenc**, pa je izpostavila pomen obeleževanja obletnic, saj ravno te kažejo, da ne rastemo samo dijaki in profesorji, temveč tudi šola in življenje izven nje. Za konec sva za mnenje povprašali še profesorja kemije, **Bernarda Bratino**, ki na naši šoli poučuje že več kot 35 let. Bil je precej kritičen. Zdi se mu, da je tak način dela potrat časa, saj dijaki dela ne vzamejo dovolj resno, profesorjem pa priprave

nanj vzamejo veliko časa.

Na koncu sva odšli še do računovodkinj. Zanimale so naju glavne spremembe zadnjih desetletij, ki jih same najbolj občutijo. Pravijo, da se je največ spremenilo predvsem v tehnološkem načinu obdelave podatkov in njihovem stiku z dijaki, ki je danes predvsem elektronski. To predstavlja velik izziv, saj dijakov ne poznajo in z njimi ne morejo zgraditi odnosa.

Obiskali sva skoraj vse delavnice in opazili predvsem aktivnost dijakov in njihovo zanimanje za delo. Projektni dan je bil skrbno pripravljen. Sami ga dojemava kot motivacijo in spoznanje, da se lahko tudi na drugačen način naučimo veliko novega, morda celo več, kot bi se

običajno. Prvič sva se znašli tudi v vlogi novinark. Delo je bilo precej zahtevno, saj sva morali iz odgovorov sogovorcev izluščiti bistvo in ga povezati v smiselno celoto. Pisanje članka nama je tako predstavljalo izziv. Meniva, da sva kljub temu delo uspešno opravili in podajava stvarno sliko projektnega dne.

Blaška Lokar in Ana Slokar, 2. a

Zgodovina malo drugače

Zadnji dan pred jesenskimi počitnicami smo se dijaki 2. č odpravili v Ljubljano z namenom, da bi preizkusili drugačen način pouka zgodovine. Avtobus nas je zapeljal do parka Tivoli, mi pa smo se sprehodili do Muzeja novejšje zgodovine Slovenije. Skozi tri delavnice smo trenutno predelali šolsko snov. S pomočjo delovnih listov in skupinskega dela smo spoznali nastanek zahodne slovenske meje po prvi in drugi svetovni vojni ter dogajanje na Slovenskem med drugo svetovno vojno. Najbolj zanimiva se nam je zdela delavnica *Enigma*, v kateri smo izvedeli, kako so Nemci šifrirali sporočila. V tem smo se preizkusili tudi sami. Po končanih delavnicah smo se ob prepevanju odpravili proti domu,

veseli, da je pred nami teden dni brez skrbi. Dejavnosti v muzeju so prispevale k pestrosti pouka zgodovine, saj smo se učili na drugačen način. Čeprav se mi zdi, da lažje sledim pouku v šoli, sem tudi v muzeju spoznala nekaj novega.

Nastja Štrancar, 2. č

S PILONOVCI SKOZI ČAS

Druga tematska okrogla miza

70 let
SREDNJE ŠOLE VENO PILON AJDOVŠČINA

MOČ BESEDE V
ODKRIVANJU RESNICE

Literati in novinarji

16. december 2021